

عنوان مقاله:

بررسی محور ها و شاخص های اصلی پیشرفت در آموزش و پرورش

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی سلیمی
کاظم سلیمی
شیوا آقاییگی

خلاصه مقاله:

در طی این سالها و کار کردن با دانش آموزان دبستانی متوجه شده ام که برخی از دانش آموزان هنوز شیوه های صحیح مطالعه و یادگیری و استفاده درست از تکنیکهای یادگیری را نمی دانند و این مسئله سبب عدم پیشرفت تحصیلی آنان گردیده است. پس از بررسی از کلاس های آموزشگاهم و مصاحبه با معلمان و دانش آموزان متوجه شدم بیشتر دانش آموزان از تکنیکها و روشهای یادگیری بی اطلاع هستند و یا اگر اطلاعاتی در این زمینه دارند به درستی از آن استفاده نمی کنند، سپس بر آن شدم تا با آموزش روشهای صحیح یادگیری و اصول برنامه ریزی برای مطالعه، زمینه را برای پیشرفت تحصیلی آنان فراهم سازد. نظام آموزشی هر کشور به عنوان یک نظام پویا و هدفمند، در تولید و رشد علمی نقش بسزا و سازنده ای را ایفا می کند و در صدد افزایش تولید دانش می باشد. در عصر دانش و نوآوری که منبع اصلی رقابت اقتصاد جهانی است نظام آموزشی هر کشور در تلاش است تا دانش تولید شده را در جهت افزایش نوآوری بر عهده گیرد. از آنجا که دانش آموزان منبع اصلی تولید دانش هستند و اصلی ترین دارایی ها به شمار می آیند، می بایست به شیوه مناسب بر دانش آنها مدیریت شود و تلاش کرد دارایی های نهفته در ذهن آن ها کشف شود تا این گنج به دارایی های با ارزشی تبدیل گردد. برای کسب دانش صرفا آموزش و حضور فیزیکی در مکان های آموزشی مهم نیست بلکه پژوهش و تحقیق هم می تواند بر علم و دانش بیافزاید. پژوهش عامل مهمی در تولید دانش، دانایی و پیشرفت جامعه انسانی است و میزان پژوهش های انجام شده در هر جامعه شاخص توسعه ی عدم پیشرفتگی آن جامعه به حساب می آید.

کلمات کلیدی:

مدیریت آموزشی، آموزش و پرورش، تعلیم، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1619139>

